

съ предлогъ ѿ; както: Книга читается миою или ѿ мене, писмо пишется тобою или ѿ тебе; пѣснь пѣётся Петромъ или ѿ Петра.

Кога дѣйствителный-а глаголъ сѧ превраща въ име свѣществително, тога дополнително-то име сѧ превраща въ родителенъ опредѣлителенъ; както: Читайо книгъ=чтёніе книги, пишъ писма, писаніе писма, пою пѣснь, пѣніе пѣсни, строю домъ, строеніе дома.

Во винителный падежъ ся полага и име-то, що показва временно растояніе: както: три лѣта дѣнь и, не ѿшь не преста-лухъ учѧ, всѣкъ дѣнь пишъ, всю чоірь рабо-таю, четвѣре лѣта преъыша тъ.

Творителный падежъ.

Во творителный падежъ ся поставля-ва:

1. Предметъ-а дѣйствующій (на во-просъ кѣмъ?) кога, както казахме по горѣ, глаголъ-а дѣйствителный сѧ превраща въ страдателный. Както: книга читается миою, добъ построенъ (ѣсть) Петромъ, добрый человѣкъ почитается всѣми.

2. При глаголи-те на вси-те други залози (на вопросъ кѣмъ? чѣмъ?) кога име-то на